

Sygn. akt V CZ 25/07

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi E. W.
o wznowienie postępowania
w sprawie z powództwa E. W., K. W. i S. W.
przeciwko Powszechnej Kasie Oszczędności [...]
o zapłatę,
zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 września 2005 r., po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie
Cywilnej
w dniu 4 kwietnia 2007 r.,
zażalenia skarżącego E. W. na postanowienie
Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 grudnia 2006 r.,

**oddala zażalenie oraz wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny zaskarżonym postanowieniem odrzucił - opartą na przepisach art. 403 § 2 i 3 k.p.c. - skargę E. W. o wznowienie postępowania

zakończony prawomocnym wyrokiem tego Sądu z 8 września 2005 r. oddalającym apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 27 stycznia 2005 r. Tym ostatnim orzeczeniem oddalone zostało powództwo E. W., K. W. i S. W. przeciwko Powszechnej Kasie Oszczędności [...] o zapłatę odszkodowania za straty spowodowane sprzedażą - wskutek działania pełnomocnika pozwanej zasiadającego w radzie wierzycieli - mienia prywatnego powodów, jako wchodzącego w skład masy upadłości „A.” E. W. i S-ka Spółki Jawnej w C.

Sąd Apelacyjny wskazał, że dokonanie przez Sąd Najwyższy w sprawach zakończonych postanowieniami z: 26 kwietnia 2004 r., V CSK 159/05 (nie publ.), 23 czerwca 2004 r., V CZ 53/04 (nie publ.) i z 8 lipca 2003 r., IV CK 13/03 (nie publ.) odmiennej wykładni art. 26 § 4 k.s.h. (w brzmieniu obowiązującym w dniu 6 kwietnia 2001 r.) od zaprezentowanej w sprawie, której dotyczy skarga, nie stanowi - wbrew twierdzeniom skarżącego -ustawowej podstawy wznowienia postępowania.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący wniósł o jego zmianę przez uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania, kwestionując ocenę przytoczonych w niej podstaw wznowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Domagając się wznowienia postępowania skarżący podniósł, że w prawomocnie zakończonym procesie odszkodowawczym sądy orzekające uznały, iż przekształcenie spółki cywilnej „A.” w spółkę jawną na podstawie art. 26 § 4 k.s.h. (w brzmieniu obowiązującym w dniu 6 kwietnia 2001 r.) spowodowało przejście z mocy prawa na nowo utworzoną spółkę prawa własności nieruchomości przysługującego wspólnikom spółki cywilnej. Tymczasem w sprawie o wpis w księdze wieczystej prawa własności nieruchomości na rzecz spółki jawnej „A.” (wywodzonego z powyższego przekształcenia) Sąd Najwyższy dokonał odmiennej wykładni powołanego wyżej przepisu (postanowienie z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CSK 159/05). Prawidłowo zatem Sąd Apelacyjny uznał, że w istocie skarżący oparł skargę na zarzucie naruszenia - w zakończonym postępowaniu - prawa materialnego (art. 26 § 4 k.s.h.). W konsekwencji trafnie ocenił, że wadliwość

orzeczenia wynikająca z obrazu prawa materialnego nie może być kwalifikowana jako ustawowa podstawa wznowienia postępowania.

Orzeczenia Sądu Najwyższego powołane przez skarżącego w celu wykazania słuszności swego poglądu prawnego nie są okolicznościami faktycznymi lub dowodami, o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c. Nie dotyczą też one stosunku prawnego, który był przedmiotem rozstrzygnięcia w prawomocnie zakończonym postępowaniu (art. 403 § 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy z przytoczonych względów orzekł, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Oddalając wniosek pozwanego o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego miał na względzie fakt, iż zawierająca ten wniosek odpowiedź na zażalenie wniesiona została po upływie terminu określonego w art. 395¹ zdanie drugie k.p.c.